

תת"ע 5607/04/16 - שי גלילי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5607-04-16 מדינת ישראל נ' גלילי אלכס
תיק חיצוני: 90505801374

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מבקש	שי גלילי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לקבלת חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "**החוק**").

1. למבקש נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר בדרך עירונית, בניגוד לתקנה 54א לתקנות התעבורה. המבקש ביקש להסב את ההזמנה לדין על שמו ובמקביל עתר לקבל את חומר החקירה שיפורט להלן. לימים, בישיבת המענה ולאחר שההזמנה לדין הוסבה על שמו, כפר המבקש במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

2. במסגרת הבקשה עותר המבקש לגלות לו את החומר או המידע הבא:

א. הוראות היצרן של מצלמות א' 3 באמצעות נאכפה העבירה במקרה זה.

ב. הנחיות פנימיות או נהלי הפעלה והצבה הנוגעים למערכת א' 3 לשם בדיקת תקינות הפעלת המערכת במקרה הנדון.

ג. מידע האם הוגשו מחדש כתבי אישום בעניינם של שוטרים שצולמו באמצעות מערכת א' 3 אך התיקים נגדם נסגרו ללא סיבה מוצדקת, על פי הנטען. מידע זה דרוש למבקש על מנת לבסס, לשיטתו, טענה לאכיפה בררנית הגם שגם המבקש ער לכך כי אין מדובר ב"חומר חקירה" במובנו הקלאסי.

3. המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה. היא טוענת כי פרטים א2 ו-2ב הנ"ל מצויים בחוות דעתו של מר אילן כרמית והמבקש זכאי להעתיק את החומר. ביחס לפרט 2ג הנ"ל טוענת המשיבה כי אין מדובר בחומר חקירה אלא ברצון לבסס תשתית לטענה סתמית בדבר אכיפה בררנית.

דין והכרעה

4. דין הבקשה להידחות כפי שיפורט להלן.

5. אין חולק כי המשיבה מסכימה להעמיד לעיון המבקש את פרטים 2 א ו- 2 ב הנ"ל כך שהדיון ביחס לפרטים אלה מתייתר בגדר החלטה זו.

6. סלע המחלוקת נוגע אך ורק לפרט 2 ג הנ"ל. לצורך הדיון, אניח מבלי לפסוק, כי הליך לפי סעיף 74 לחוק הוא אכן ההליך הנכון לעתור לקבלת מידע וחומרים אלה אולם כפי שאראה, גם הנחה זו אינה יכולה להועיל למבקש. לצורך הבנת טעם דחיית הבקשה יש להבין את מהלך הטענה בדבר אכיפה בררנית. בגדר ההליך המשפטי עומדת לזכות הרשות האוכפת ההנחה כי אכפה את העבירה נשוא הדיון באופן שוויוני והוגן ועל הטוען אחרת מוטל הנטל להניח תשתית מסוימת לבקשתו. אם עולה בידי המבקש להניח בפני בית המשפט את התשתית הנדרשת, עובר הנטל לרשות האוכפת להראות כי פעלה באופן שוויוני ולא מפלה בעת אכיפת העבירה (ראו למשל: דפנה ברק ארז, אכיפה בררנית, מן הזכות לסעד, **הסנגור** 200 ע' 14). מן הבקשה עולה לכאורה כי בידי המבקש מצוי המידע הנדרש לו, לשיטתו לביסוס טענת האכיפה הבררנית (מידע על תיקים נגד שוטרים שנסגרו ללא סיבה מוצדקת). בקשתו של המבקש לקבל מידע על גורלם של תיקים אלה לאחר שנסגרו, לשיטת המבקש, ללא סיבה מוצדקת לא נועדה אפוא לבסס טענה לקיומה של אכיפה בררנית ששכן התשתית לטענה זו מצויה כאמור בידי המבקש. היה והמבקש יצליח במשימתו ויעביר את הנטל לרשות האוכפת יהיה זה תפקידה של האחרונה - ולא תפקידו של המבקש - להציג לבית המשפט ראיות על כך שאכפה את העבירה דנא באופן שוויוני ולא מפלה וכחלק מראיות אלה, אולי, להציג את המידע האמור בסעיף 2 ג הנ"ל. במובן זה, המידע או החומר המבוקש בסעיף 2 ג הנ"ל אינו נחוץ - וממילא אינו רלוונטי - להגנת המבקש. כל זאת, חשוב לציין, בהנחה והטענה הנטענת בידי המבקש אכן מבססת לכאורה את טענת האכיפה הבררנית ובעניין זה איני נוקט כאמור כל עמדה.

7. נוכח כל האמור מצאתי לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ו, 10 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.